

[Arbejdsministeren]

tale om et planlægningsgrundlag, der sikrer en yderligere aktivitetsudvidelse, og dermed regner vi med, at vi kan finde det rigtige balancepunkt vedrørende ventelisterne; men helt af med ventelister kommer vi aldrig i det system, og det ville også være aldeles uhensigtsmæssigt og alt for uøkonomisk, hvis vi gjorde det.

For så vidt angår optagelsesprocedurerne i arbejdsmarkedsuddannelserne ligger det sådan, at vi inden for rammerne af den nye lov skal gennemføre nogle forsøgsprojekter, og her har vi i Uddannelsesrådets regi etableret et udvalg, hvor arbejdsmarkedets parter er med til at definere forsøgsprojekterne. Jeg vil bestemt være åben over for, at man også gør korte forsøg med andre procedurer end dem, der er gældende i de mere landsdækkende og traditionelle programmer. Det synes jeg bestemt er et tema, som man kan tage op.

For så vidt angår kønssammensætningen på ventelisterne er jeg sikker på, at vi har en oversigt over den, jeg har den bare ikke med her i salen, men jeg er sikker på, at vi ved noget om den i forvejen, når vi kigger på ventelisterne. Jeg mener at kunne huske at have afgivet et svar til arbejdsmarkedsudvalget for et halvt års tid siden, hvori der også var en oversigt over kønsfordelingen i forbindelse med ventelisterne.

Så spurgte fru Jytte Andersen, om vi kunne sikre forsøgsprojekter et vedvarende grundlag – sådan måtte jeg forstå spørgsmålet. Lad mig så tage fat i Teknologisk Instituts projekt, som vi fra Arbejdsministeriets side havde givet et meget klart grundlag. Vi havde nemlig, da vi bevilgede pengene, oprindelig sagt: I får tilskud fra Arbejdsministeriet i ét år og ikke mere. Det er det klare planlægningsgrundlag, venner! Hvis det varer længere, må I finde pengene andre steder. I får dette beløb fra os som en engangsbevilling!

Så kom Teknologisk Institut, til trods for det klare budskab, til trods for den klare forudsætning for den første bevilling, og sagde: Kan vi alligevel ikke få nogle flere penge? Jeg håber så, at fru Jytte Andersen vil være overbærende over for, at vi ødelagde deres planlægningsgrundlag i forhold til de oprindelige forudsætninger, da vi sagde: ja, til trods for at vi oprindeligt havde sagt, at I ikke fik det, får I noget ekstra! Det håber jeg er i orden.

For så vidt angår kønskvoteringen i arbejdsformidlingskorpset, betingelsen for egnsudvikling osv. vil jeg sige, at en af de ting, der har glædet mig ved dagens debat, er, at det heldigvis ikke har været en debat om kønskvotering. Når vi har kunnet diskutere fordomsfrit med udgangspunkt i en fælles dagsorden, er det netop, fordi vi ikke tog det udgangspunkt.

Jeg synes dog, det skal være fru Jytte Andersen tilgivet, at hun i en af sine afsluttende replikker lige skulle have det med, sådan at den del af partiprogrammet kunne blive luftet, men det er altså ikke det, det praktiske arbejde drejer sig om. Det drejer sig om de andre ting, som vi ellers har diskuteret.

Fru Lilli Gyldenkilde vil jeg godt berolige ved at sige, at jeg synes også, der er noget nyt i dagsordenen. Jeg synes, det er rigtigt at sige, at vi skal forstærke indsatsen. Det er klart, at det er en forpligtelse, som Folketinget hermed pålægger regeringen, og det er en forpligtelse, vi gerne påtager os.

Det er også klart, at når der skal fremsættes forslag inden den 1. januar 1988, ligger der også i det en forpligtelse. Det, jeg så blot prøvede at sige, var, at det kommer ikke som en overraskelse, at vi skal arbejde med dette tema. Vi er i gang med det, vi ville komme med nogle ting alligevel, men hermed får vi altså en yderligere forpligtelse til også at komme med en samlet status og nogle nye initiativer omkring 1. januar 1988, så bestemt er der noget i dagsordenen, ellers ville det også være meningsløst, at vi alle sammen havde været med til at vedtage den. Det var altså ikke på den måde, det skulle forstås.

Så spørger hr. Estrup, om vi kan sige noget om langtidstendensen i forbindelse med udviklingen i kvinde- og mandearbejdsløsheden. Det kan vi sikkert godt, men jeg er ikke sikker på, at det er så kvalificeret, som jeg gerne ville have det skulle være.

Hvis vi kigger på, hvordan vi anvender forskningsbevillingen i Arbejdsministeriet, vil jeg godt nævne de overskrifter, vi arbejder under. Vi arbejder med forskning i arbejdsmarkedets funktionsmåde og bevægelserne på arbejdsmarkedet, og det er jo faktisk en hovedoverskrift, der dækker lige præcis det tema, vi snakker om her. Vi arbejder med forskning i kvindernes arbejdsmarkedssituation, altså direkte relateret til dagens debat. Vi arbejder med forskning i den regionale ar-